

vil det ikke have nogen væsentlig Indflydelse paa Sagens Gang og Tilendebringelse i det Hele. Derjom en saadan Vending skulde ønskes, vilde jeg ikke have Nogetsomhelst derimod. Med Hensyn til § 1 skal jeg endnu gjøre den Bemærkning, at jeg mener, at den ikke kan overhovedet affære det Misbrug, at Debitor begunstiger en enkelt Kreditor fremfor de andre, det mener jeg kan gøres paa andre Maader — men det jeg mener, den kan, er, at affære en enkelt elegant Form af Misbrug i denne Retning, som ikke bør taales, og som jeg derfor finder det naturligt, at man ved Lovens Bestemmelser træder op imod, og jeg kan ikke skjønne, at der kan være nogen for praktisk Banfelighed forbunden med at bringe Reglen til Udførelse. I de allerfleste Tilfælde vil sikkert Retstbetjenten vide, hvornaar det er Forligsdag i de nærliggende Jurisdiktioner, og i de fleste Tilfælde vil vel Sagen have sin Oprindelse enten fra den samme Jurisdiktion eller fra andre Jurisdiktioner i Nærheden. Stulde det være paa et længere bortliggende Sted, at Sagen har været behandlet, og Stulde Retstbetjenten være uvidende om, hvad der er de ordinære Forligsdage paa det og det Sted, skjønner jeg ikke rettere, end at Fogden maa aftræde Retvirenten Oplysning derom, inden han skrider til Eksekution, og Oplysning herom kan det ikke have nogensomhelst Banfelighed for Retvirenten at tilvejebringe, thi den vil han ganske simpelt kunne faae ved en Attest fra vedkommende Steds Forligskommission om, at den og den Dag er ordinær Forligskommissionsdag der i Kredsen. Dernæst skal jeg med Hensyn til § 3 bemærke, at det har ikke været min Mening, at § 3, som den lyder her i Lovforslaget, skulde affære den juridiske Tvivl, man tidligere har havt om, hvad der var Ret. Det har ikke været min Mening, thi det veed jeg meget vel, at det slet ikke har været anset for tvivlsomt hidtil, at man maatte afvise Sagen, naar Forligsllagen var udtagen efter Indstævningen; men Meningen med det, jeg sagde, var, at man skulde affære Afvisning af saadanne minuttige Grunde, at det var en for vidt dreven Formalisme, at Sagen skulde afvises af saadanne Grunde, men naturligvis kan der anføres Noget paa den ene og Noget paa den anden Side. Jeg har selvfølgelig ogsaa været opmærksom paa, at man kunde anføre den Betragtning, som den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 5te Valgfreds (Bertelsen) fremkom med, nemlig at der er gjort en lille Udgift for Stæd-

ningens Forkyndelse, og at denne lille Udgift maaste kunde blive en Hindring for Forlig, men jeg tror dog, at det er at tillægge dette Moment en altfor stor Betydning, sammenlignet med den Nytte, som Reglen i andre Retninger kan gjøre. Hvad dernæst angaar § 6 og den Forbindelse, hvori den sættes med Spørgsmaalet om Forpligtelsen til personlig Møde, skal jeg sige, at jeg for min Part vil egentlig ikke have Noget imod, at man gjentog Lovgivningens Regler derom, hvis man virkelig tror, at det kunde føre til nogen særlig Nytte. Det er kun et rent redaktionelt Spørgsmaal, som ikke vil forandre Sagen selv, men det maatte saa vel nok være paa et andet Sted, at det maatte staa; thi 3die Stykke i § 6 refererer sig kun til det der omtalte Forhold, det gaar kun ud paa, at naar saaledes Retten efter § 6 dekretterer, at der skal finde en ny Forligsprøve Sted, saa indtræde de ellers foreskrevne Følger af Udeblivelse ogsaa naar Vedkommende udebliver fra den fornævnte Forligsmægling. Det er, som sagt, kun et redaktionelt Spørgsmaal, og jeg kan ikke være Tvivl om, at, naar man forøvrigt bliver enig, vilde vi let komme udover det.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Omgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds): Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Bertelsen.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Handelsbøgers Førelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Spalte 1535 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.